

Évfordúlóra

1.

térül fordul az év
térül fordul a vér
elontják visszatér
révén utazik az élő halott

2.

és akkor a mikor a miféle a kor ami most
már mindig volt jól odabaszott déva
várának az idő öklendeztető járása fel
meg letartóztathatatlan jól oda bizony
csak a híre maradt de miféle híre
tizenkét gyilkosok miféle kollázs híre
a vér meg a melter az árulás jól oda
bizony csak a kollázs híre maradt
marad is tizenkét áruló öművesek
övé gyilkolók ő várát emelők
az idő öklendeztető járása bizony az
letartóztatlatatlan lehelete jól oda
porlaszt és balzsamoz jól tanakodátok
tizenkét apostol tizenkét hónap és
az egyetlen árulás a visszatérő sohasem-
térvissza az állandó vissza-tér rét a sziv
benne áll az idő öklendeztető
járása csak fújja a füveket a vár
a vér csak a vér az a vár az a véd
az a visszás amitől áll a hír örzi a
iszonyú
szívdobogás   önideje
gyönyörű

3.

Mindenekelőtt arra kell vigyázni, hogy a helyreállítás
alkalmával megmaradjon az a varázs, mely a romokat jellemzi.
A hitnél drágább kincse nincs a keresztyén embernek, mint a
szent Atyák tanításából hallók; mivel ez fundamentoma az üd-
vösségre nevelkedő épületnek: *Domus enim Del, credendo fun-
datur, sperando erigitur, diligendo perficitur.* Ezeknek az
épületeknek karaktere az „idő fogainak” áldozatul esett
épület festői megjelenítése a természetben. Ha ezért a ki
ennek a mennyei épületnek fedelét, a szeretetet, elveszti,
minden egyéb fáradságát semmivé teszi; mentül inkább felfordul

minden építése, ha a fundamentomot elrontja. Kiépített rom már nem rom. A régi szent Atyák egyenlő tanítása az, hogy sem a keresztség, sem az adakozás, se ma Christus neveért halálszenvedés nem használ annak, a ki az Ecclesián kívül tévelyeg. A mutatkozó repedéseket ki kell tölteni, az egyensúlyukból kibillent falrészeket és födémeket alátámasztani, meglazult részeket megerősíteni. Azért szent Jeronimus azt írja, hogy egyéb gyalázatot és szidalmat elszenved; de ha ki eretnek névvel illeti, azt el nem tűri: *Nolim in suspicione Haeresis quenquem esse patientem*. A támaszok azonban nem zavarják az egész megjelenését. Másutt azt írja, hogy minden bűnnél nagyobb az eretnokség. A repedések kitöltésekor nem kell az összes környező falakat bemeszelni. *Cunctis peccatis, et fornicationibus, pejor est doctrina Haereticorum: quae Dei filios, facit filios Daemonum, imo interficit eos*. A növényeket csak ott távolítsuk el, ahol tényleg ártanak a falazatnak.

4.

harminc év harmincegy
egyetlen árulás
az elvégeztetett egyetlen épülete

aztán ismét a felszín

1.

süllyed a föld alá
a szegyen ében
nem ékesíti a tudat cizellált
ezüstje se most
süllyed álmatag
mozgó lépcsőn
lábcsőn
látcsőn
det tó ratata
hatol
utazik a föld
középpontja felé
holott nem is bányász
nem is az ész vakondja
hanem csak munkába
mindössze hétköznap
két elalvás között
várja a nagy átmenet
az alvilág agyafúrt labirintusa
hol kivilágított koporsókban
ringanak emberek
megrázkódtatás nélkül

már észrevétlen rándul a láb
sodródik a test
céltalessen cél felé
közlekedő edényben
emelkedik
szégyentelenül
aztán ismét a felszín
az ismert megálló
az ismeretlen utca

2.

két megálló között
valamin elmereng
valami nő
mintha itt lenne valami
talán egy üzenet
vajon miről

3.

körülnéz és nem lát semmit
de a semmi is körülnéz és lát valamit
ideparancsolt csillagok tüzenél
onnan oda ott

utazik egy furcsa rokonság
ásványok megnyitott termeiben
megejtett fémek ölében
barlanglakókból
barlangcsinálók
túlvilág talányos feltalálói
természetesen bontva ki
az anyagok kibonthatatlan

természetét

az ámulat titkos katakombáit
hajszálak hegyein túl
a lélek délibábos kövein át
gének tündöklő archipelágójában
onnan oda ott
utaznak
érkeznek
kivilágított fémkehelyben
a mindenség itt
innen ide itt
csakis itt otthonos
kalandosai

4.

utasok nyakerdejében
valami megcsillan
megfürdik benne fekete tóban
anyjához vágyik emlékezik
pokolbaba
mehetnék
mosolya ha
vezet még
ez így nem mehet tovább
itt most tenni kell valamit
leszólítom
felhívom
a legmélyebb génig
egy jól bebútorozott önkívületbe

meghúzza a mosoly vészfékét
a nő megáll
az utasok továbbutaznak
na itt már történik valami
emelkedik
szégyentelenül
itt már vége az álmodozásnak
mosolya ha
vezet még
pokolbaba
mehetnék
montázs
mont everest
mondd érted te ever ezt
no hablo angol
vagyok ősmagyar máriasiralom
fülemben dzsngiszván szánkázik
a rózsadombon

batu kán pesti rokona feltépi
a szárszói síneket
földalatti kell ide
nem a nemzet halottja
a Duna alatt hármaskoporsóba
kettő beton
a harmadik fém
temették a nemzeti nagylélet
melléje gyilkolták minden hű

ágyasát

ott ringanak most is
kivilágított koporsóban
egykedvűen a sokkedvűségben
a Batthyány téri megállónál
senki se gondol a kivégzetre
a bevégzetre
hogy itt a vége
de elfutni vele nem lehet
de minden ízében van valami

5.

minden ízében szolgál
de minden ízében van valami
minden izegben akad mozog
és minden mozogban feltámadás
esetleg népek tengere
a Batthyány téren se hörgés se vérszag
szélcsendben a Duna sugaras
a fák alatt utcaseprő füttyörészik gondtalan
lába alatt mintha nem is rezzenne a föld
pedig mozog